

Senben

– poet19 · 28 Eylül 2012

Türlü çiçek açıyor belki senin bahçende Benim diyarımda da yaprak döküyor ağaç
Bütün yolların durup yol verdiği yol sende
Benim yollarım ise yükselir dağa yamaç

Sen kırlardan yükselen rayihalarla şensin
Mat çehresinde çölün çizgi çizgi iz benim
Sensin billur akan su en yumuşak ses sensin
Fırtınanın boğduğu ufuksuz deniz benim

Sen her kervanın durup dinlendiği mihraksın
Benim susuz yolcunun gördüğü tüm seraplar
Uzatsam ellerimi Kafdağı'ndan uzaksın
Ben senin davetine yakınım nefes kadar

Vakit senin cebinde devran senle beraber
Nerde donmuşsa zaman mutlak orda ben varım
Sana huzur yakışır bana diz boyu keder
Senin hoyratlığında büyür benim efkarım

Ne varsa şu toprakta alıp bütün cevheri
Sen giderken kedersiz ben hicrana sarıldım
Ve seni diyarımda gördüğüm günden beri
Öz canımı acıttım yüreğime darıldım